Dosarul nr.: 4r-947/2026 **Judecătoria** Chișinău, sediul Buiucani
(nr. electronic: 4-25107554-02-4r-16022026) **Judecător** Slobozean Silvia

DECIZIE
în numele Legii

04 iunie 2026 **or. Chișinău**

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului de judecată, judecător Beșelea Eugeniu
Judecători Budeci Vitalie, Cazacicov Andrei

examinând în sediul instanței, în odine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al I.G.P. al M.A.I., Morari Gheorghe, împotriva *Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025*, în cadrul cauzei contravenționale de învinuire a lui Cupțov Ivan de comiterea contravenției prevăzute de art. 230, alin. (1) Cod contravențional,

în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate de participanții procesului judiciar, instanța de judecată

a constatat:

ASPECTE PROCEDURALE

1. Prin *Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07, nr. 127418 din 19.07.2025*, Cupțov Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 230, alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 3 unități convenționale, ceea ce constituie 150 lei, cu aplicare sancțiunii complementare 2 puncte de penalizare.

2. Procesul-verbal cu privire la contravenție sus-nominalizat a fost contestat la 22.07.2025, în instanța de judecată de fond, de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

3. Prin *Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025,* s-a dispus:

„Se admite contestația înaintată de Cupțov Ivan împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 127418 din 19.07.2025 întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 230 alin. (1) din Codul contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI07 127418 din 19.07.2025 și decizia de sancționare întocmit pe semnele contravenției prevăzute de art. 230 alin. (1) din Codul contravențional, în cauza contravențională pornită în privința Cupțov Ivan, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani)”.

4. În data de 30.01.2026, în instanța de fond a parvenit recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a I.G.P. al M.A.I.,

Morari Gheorghe, împotriva *Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025.*

FONDUL RECURSULUI

5. În motivarea recursului s-a invocat că agentul constatator nu este de acord cu prevederile *Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025,* prin care solicită admiterea prezentului recurs cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță în alt complet de judecată, or, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție întemeindu-și acțiunile pe probele acumulate, care constituie un temei de remiterea cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

6. Ținând cont de faptul că speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471, alin. (1) din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

7. Părțile înștiințare legal nu și-au exercitat dreptul de a își expune poziția în cadrul referințelor prezentate instanței de recurs.

APRECIEREA COLEGIULUI PENAL

8. Studiind materialele dosarului contravențional prezentat, ținând cont de poziția participanților la proces în raport cu recursul înaintat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca tardiv recursul declarat, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente:

i. Cadrul normativ incident

9. În temeiul art. 374, alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

10. În acord cu dispozițiile art. 230, alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, termene în procesul penal sînt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acţiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

11. Conform art. 231, alin. (3) din Codul de procedură penală, la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

12. În concordanță cu art. 234, alin. (1) din același cod, dacă persoana respectivă a omis termenul procedural din motive întemeiate, acesta poate fi restabilit, la cererea ei, prin hotărâre a organului de urmărire penală sau a instanţei de judecată, în condiţiile legii. Termenul omis poate fi restabilit numai în privinţa persoanei menţionate în acest alineat, dar nu şi în privinţa altor persoane.

13. Potrivit art. 465 Cod contravențional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. Decizia pronunțată în recurs este irevocabilă.

14. Conform art. 468, alin. (1) din aceeași lege, recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

15. În baza art. 470, alin. (3) Cod contravențional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

16. Potrivit art. 471 din același cod, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor esenţiale invocate în recurs.

17. În conformitate cu art. 473, alin. (1) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1**) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv**; b) este inadmisibil; c) este nefondat; 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

18. În temeiul art. 6, § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public […].

ii. Jurisprudența relevantă

19. Din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reiese că „dreptul la o instanță”, din care dreptul de acces este un aspect, nu este absolut; este supus unor limitări permise implicit, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs, întrucât, prin însăși natura sa, necesită o reglementare din partea statului, care se bucură de o anumită marjă de apreciere în această privință. Cu toate acestea, aceste limitări nu trebuie să restrângă sau să reducă accesul unei persoane într-un mod sau într-o asemenea măsură încât să se atingă însăși esența dreptului; în cele din urmă, astfel de limitări nu vor fi compatibile cu articolul 6 § 1 dacă nu urmăresc un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit a fi atins (cauza *Pérez de Rada Cavanilles vs Spania* hotărârea CtEDO din 28.10.1998, § 44). Dreptul de acces prin natura

sa, presupune reglementarea sa de către stat, reglementare care poate varia în timp și spațiu, în concordanță cu nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauza *Stanev vs Bulgaria*, hotărârea CtEDO din 17.01.2012, § 230).

20. Dreptul de acces la o instanță ar fi iluzoriu dacă un justițiabil ar putea ignora regulile procedurale stabilite de lege. Aplicarea unor norme privind termenele și formalitățile servește principiului securității juridice și bunei administrări a justiției. Curtea trebuie să verifice dacă aplicarea regulii procedurale a fost previzibilă și dacă nu a constituit un formalism excesiv care să afecteze însăși esența dreptului (cauza *Zubac vs Croația*, hotărârea CtEDO din 05.04.2018, §§ 74-75).

21. Curtea Europeană a statuat că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa acestuia nu va constitui o încălcare a art.6 CEDO (cauza *Avramenco vs Moldova*, hotărârea CtEDO din 06.02.2007, și cauza *Ponomaryov vs Ucraina*, hotărârea CtEDO din 29.09.2008).

22. Curtea reiterează că principiul egalităţii armelor – care reprezintă unul din elementele noţiunii mai largi a procesului echitabil - presupune ca fiecare parte beneficiază de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul, în condiţiile care nu ar pune-o într-un dezavantaj substanţial în raport cu cealaltă parte. În final, Curtea observă că aplicarea regulilor referitoare la termenele limită este de natură să aducă atingere principiului egalităţii armelor, în cazul în care părțile nu beneficiază de aceleași mijloace pentru a-şi susține argumentele (cauza *Varnima Corporation International S.A.* vs Grecia, hotărârea CtEDO din 28.05.2009, § 27).

23. Repunerea recursului în termen, din oficiu, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești. Interpretarea oferită de către instanțele judecătorești nu trebuie să permită părții să declare un apel în pofida expirării termenului de prescripție (cauza *Ghirea vs Republica Moldova*, hotărârea CtEDO din 26.06.2012, § 35), iar în caz contrar se atestă o încălcare a principiilor securității juridice, cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Ibidem*).

24. Persoana are obligația să se informeze despre progresul procedurilor ce o vizează, chiar dacă a depus cerere de examinare a cauzei în lipsă. Neonorarea acestei obligații ar putea servi drept motiv pentru calcularea termenului de recurs de la plasarea deciziei pe internet, sau de la o dată apropiată acestui moment, chiar dacă persoana nu cunoștea cu aproximație data la care va fi pronunțată decizia motivată. Îi revine recurentului să convingă Curtea prin argumente puternice că termenul de recurs a început să curgă de la o dată ulterioară (Fișa tematică a Curții Supreme de Justiție cu privire la procedura de examinare a recursurilor penale (declarate împotriva hotărârilor instanței de apel) din 02.06.2025).

iii. Raționamentele instanței

25. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04.11.1950 (cauza *Ziliberberg vs Moldova*, 1 februarie 2005, §§ 29, 32, cauza *Garyfallou AEBE vs Grecia* din 24 septembrie 1998, § 56), respectiv și garanțiile unui proces echitabil urmează a fi asigurate în deplinătate.

26. În speță, persoana care a depus recursul are dreptul de a-l declara în virtutea art. 467 Cod contravențional, iar recursul a fost întemeiat pe unul din cazurile expres prevăzute de lege (art. 466 Cod contravențional).
27. La depunerea prezentului recurs, însă, termenul legal prevăzut de art. 468, alin. (1) Cod contravențional – 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească – nu a fost respectat.
28. Așadar, *Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025* datează cu ziua de 06.11.2025 (f.d. 20-23), fiind adoptată în prezența participanților procesului judiciar.
29. Mai mult, conform *Avizului Oficiului Poștal Chișinău (cod-DS8025263746AS)*, se arată că Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025, a fost recepționată de către organul de constatare la data de 12.01.2025, contra semnătură (f.d. 25).
30. În acest caz, termenul legal înăuntrul căruia agentul constatator avea dreptul să depună recursul a expirat în ziua de 24.11.2025, dar nicidecum mai târziu de data de 28.01.2026.
31. Cu toate acestea, recursul a fost depus la sediul instanței de fond în ziua de 30.01.2026 (f.d. 26-28), adică cu depășirea evidentă a termenului prevăzut de lege.
32. Totodată, în cererea de recurs nu au fost expuse motivele temeinice a întârzierii recurentului în depunerea recursului în termenul stabilit de lege. Totodată, în cuprinsul cererii de recurs nu a fost înaintată o cerere de repunere în termenul de procedură omis.
33. Colegiul penal notează în acest sens că exercitarea unui drept de către titular nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.
34. În acest sens, instanța reiterează că termenul pentru depunerea recursului este un termen procesual strict prevăzut de lege. Durata acestuia este stabilită în mod exhaustiv, având caracter imperativ și absolut, ceea ce înseamnă că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita această cale de atac.
35. În acest context, instanța de recurs reiterează că, agentul constatator a acționat în afara termenului legal, demonstrând o neglijență față de drepturile sale procedurale stipulate de legislația națională.
36. Astfel, Colegiul subliniază că exercitarea unui drept procesual trebuie să se facă în cadrul stabilit de legiuitor, respectând anumite cerințe, inclusiv termenul stabilit. După expirarea acestuia, exercitarea dreptului nu mai este posibilă.
37. Prin urmare, cererea de recurs a fost formulată peste termenul procedural, iar admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice. Or, intervenirea în hotărârea/ decizia instanței care a devenit definitivă, prin neatacare în termenul legal prevăzut, este susceptibilă să încalce principiul fundamental de *res judicata*, fapt inadmisibil.
38. În aceste circumstanțe, Colegiul penal nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de recurs și nu va purcede la examinarea fondului recursului. Or, respingerea recursului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod prevăzut de lege.

iv. Concluzia finală

39. Acestea fiind evocate, se impune necesitatea respingerii recursului declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al I.G.P. al M.A.I.,

Morari Gheorghe, împotriva *Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025*, cu menținerea hotărârii judecătorești fără modificări.

40. Din aceste considerente, în conformitate cu prevederile articolelor 471, 473, alin. (1), pct. 1), lit. a), 474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru

dispune:

Se respinge, ca fiind tardiv, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al I.G.P. al M.A.I., Morari Gheorghe, împotriva *Hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-4657/2025 din 06.11.2025*, în cadrul cauzei contravenționale de învinuire a lui Cupțov Ivan de comiterea contravenției prevăzute de art. 230, alin. (1) Cod contravențional, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Beșelea Eugeniu**
Judecător **Budeci Vitalie**
Judecător **Cazacicov Andrei**